

[Erhard Jakobsen]

duktivitet? Jeg har haft lejlighed til at følge en hel række af de udsendelser intenst i 8 år. Skulle det være udtryk for produktivitet, blot fordi der vælter noget ud af kassen eller frem på skærmen? Er det produktivitet? Jeg ved ikke, hvad produktivitet er i den forbindelse.

Jeg vil i ganske særlig grad vende mig imod dette med egenproduktion. Hvad er dog det for en afgud, man dyrker dér? Hvem i alverden garanterer, at vi får større kvalitet og mere lytter- og seervenlige programmer, fordi vi laver egenproduktion? Jeg mener, det er almindeligt anerkendt, at en stor del af svagheden i vores underholdningsprogrammer herhjemme er, at man har ingen mennesker at arbejde med, man har ikke nogen, der kan skrive noget ordentligt, og man har heller ikke skuespillere – ud over dem, man altid har brugt – der i særlig grad vil kunne gøre det til oplevelser for lyttere og seere. Det afgørende må sandelig være, at det, der går ud, er noget, lyttere og seere har noget ud af. Jeg mener ikke bare underholdning, men i det hele taget. Jeg kan ikke se, hvorfor i alverden det skulle være prisværdigt at bringe en egenproduktion, hvis den notorisk er af ringere kvalitet og langt dyrere end det, man er i stand til at få udefra.

Den største vittighed er, når man henviser til, at det skulle være af hensyn til det danske sprog. Hvornår er man begyndt at anvende det danske sprog i de udsendelser? Det gælder i hvert fald en hel række af de udsendelser. Jeg vil ikke kalde det dansk, det sprog, der er det almindeligste, ikk'?' »Man kan ligesom sige, ikk'?'«, og »man ligesom forholder sig til tingene, ikk'?'«, »og sådan«, »man må se at fungere, ikk'?'«. Den form for dansk trænger vi ikke til at få videre udbredt her i landet i hvert fald, vel? Jeg må altså sige, at det kan jeg slet ikke bøje mig for.

Hele denne larm omkring dette frygtelige, at der kommer konkurrence udefra, betragter jeg som det rene vrøvl. Jeg betragter det som en kæmpfordel, at den danske befolkning får mulighed for at møde disse ting. Jeg kan sige, at det privat har været en af mine store fornøjelser altid at have et stort, dyrt radioapparat og en stor, dyr antenne, så jeg på radioen kunne tage næsten alverdens stationer. Det har været en af mine hobbies virkelige at følge, hvad der siges og gøres rundt omkring i andre lande. Den fornøjelse under jeg meget gerne den danske befolkning.

515 Ft

Nu kommer jeg til noget, der for mig er meget, meget væsentligt. Jeg tror, at det, både hr. Bertel Haarder og hr. Palle Simonsen – og nu også fru Janne Normann – sagde, er noget meget, meget væsentligt. Vi må via de nye overenskomster skabe helt andre arbejdsbetingelser end dem, der er nu. Det er fra mig ikke en opfordring til medarbejderne om at bestille mere, men vi skal væk fra alle disse kutymmer og faglige uvaner, der har dannet sig derude. Det er meget, meget svært for radiatorådet at trænge ind i det, men vi har i radiatorådet forlangt, at vi får langt flere oplysninger denne gang, end vi har fået tidligere.

Nu skal det også siges, at radiatorådet ikke har haft meget at drøfte i den forbindelse, for overenskomster er jo her i landet blevet forlænget to gange af folketetinget, så det er vel ikke siden 1975, man har haft lejlighed til i radiatorådet at drøfte disse ting i detaljer. Det får man nu, og det skal vi naturligvis benytte os af. Det er vores ansvar, at vi får det placeret på rette måde. Jeg tror, adskillige talere her, inklusive hr. Bertel Haarder, har haft fat i ting, som vi skal give meget nøje agt på i radiatorådet.

Jeg er parat til at imødesee en nedskæring af Danmarks Radios udsendelser såvel på TV-siden som på radiosiden. Jeg tror ikke en døjt på, at det har nogen betydning for befolkningen i nogen henseende, at de får så mange udsendelser som muligt, hverken det ene eller det andet sted. Gennem 8 års intens aflytning af Danmarks Radio kan jeg sige, at man sender på en række programmer i dag præcis de samme oplysninger og de samme budskaber, som man sendte i 1972. Det er næsten ordret de samme politisk missionerende ting, man sender ud. Jeg skal nok droppe den programpolitiske debat om det, men i relation til omkostninger er det ganske overflødigt, at man holder de samme foredrag for folk hvert eneste år flere år igennem. En ting som ungdomsoprøret bliver Gud hjælpe mig behandlet den ene gang efter den anden, til trods for at enhver kan se, det er afdødt og færdigt, dets virkning er udtømt for længst. Men man bliver ved, og man bliver ved. Det er spild af tid, det er spild af penge.

Jeg taler ikke om genudsendelser. Det kan være en fornøjelse at høre genudsendelser – især når det ligger fra før 1968. Nej, jeg taler